

[Ministeren for kulturelle anliggender]

hr. Poulsgaard efter så mange års medlemskab af tinget have læst i radioloven efter at have stillet alle de spørgsmål og efter at være blevet irrettesat, hver gang han har taget fejl.

Så spørger hr. Poulsgaard, hvilke initiativer jeg agter at tage på baggrund af, at Ekstra Bladet i en artikel har anført, at Danmarks Radio har verdensrekord i høj licens, og at mødeaktiviteten i Danmarks Radio også tangerer verdensrekorden. Det fremgår af den begrundelse, hr. Poulsgaard giver, at han ønsker, jeg skal tage initiativ til indførelse af reklamefinansieret radio og TV. Jeg kan helt klart sige igen, at jeg ikke agter at tage dette initiativ. Jeg har så mange gange begrundet afvisningen af reklamefinansiering, at det må være unødvendigt at gøre det endnu en gang.

Jeg agter heller ikke at tage andre initiativer i anledning af Ekstra Bladets artikel. Licensens størrelse er fastsat efter grundig behandling i det dertil kompetente organ, radiorådet, og har derefter været forelagt for finansudvalget, som i forbindelse med sin stillingtagen har adgang til at stille alle relevante spørgsmål.

Men jeg vil gerne knytte et par kommentarer til Ekstra Bladets og hr. Poulsgaards oplysninger om Danmarks Radios påståede verdensrekorder. For det første er det ikke uden videre rigtigt, at licensen i Danmark har verdensrekord; i alt fald er afgifterne i et så nærstående land som Norge lige så høje som i Danmark, hvis man tager den norske radiofonis indtægt fra afgifter på modtagermateriel med i betragtning. Jeg vil ikke benægte, at licensen i Danmark er høj sammenlignet med mange andre lande; der er bare ikke noget mærkeligt i det. For det første betaler man også moms af den licensafgift, der går til Danmarks Radio, men dertil kommer, at et land med et lille befolkningstal, som ønsker at have en radio- og TV-virksomhed, der kvalitativt og kvantitativt kan måle sig med større lande, uundgåeligt vil få en større omkostning pr. indbygger end et større land. Det er så elementært, at hverken Ekstra Bladet eller hr. Poulsgaard kan få det til at tage sig ud som noget sensationelt. At det naturligvis ikke skal forhindre en stadig drøftelse af udsendelsernes kvalitet, er en anden sag, men denne diskussion hører hjemme i det radiatoråd, som er udpeget ifølge loven netop til denne opgave.

Om Danmarks Radio tangerer verdensrekorden i mødeaktivitet, ved jeg intet om. Jeg tvivler på, at Ekstra Bladet og hr. Poulsgaard kan dokumentere deres påstand herom. Jeg gad egentlig vide, hvordan vi i det hele taget måler rekorder på dette område, når man i øvrigt repræsenterer en, skal vi sige rekord i tale og papirusseri.

Poulsgaard (FP):

Ja, og ministeren repræsenterer efterhånden rekord i ikke at foretage sig en disse andet end at give dem lov til at køre derudad, og de kører derudad ad det gale spor, så det batter noget.

Ministeren kan da godt stå her og bebrejde mig, at jeg tager det dér en lille smule mere alvorligt og ikke så let, som ministeren gør, men vi har jo stillet utallige forslag om at ændre det dér, men igen og igen har vi fået det svar, at ministeren ikke vil. Vi skal senere på dagsordenen diskutere et forslag fra kristeligt folkeparti, hvor man også kunne komme i gang med det, men ministeren vil ikke. Ministeren vil altså have, at Danmark skal have verdensrekord. Jeg synes ikke, sammenligningen med Norge holder, for det er endnu mindre befolkningsmæssigt, og der er meget større afstande. Ministeren vil altså have, at de licensbetalere, de skatteydere, som ministeren også repræsenterer, bare skal finde sig i, at det går efter Parkinsons lov, og at det får lov til at vokse, uden at den ansvarlige minister agter at foretage sig noget som helst. Jeg synes ikke, ministeren skulle stå her og bebrejde hverken mig eller Ekstra Bladet, at vi prøver at tage den sag op til seriøs drøftelse. Hvis der er nogen, der skal rettes bebrejdelse imod, er det i hvert fald ministeren, der ikke er sin stilling voksen.

Endelig kan jeg nævne, at der findes et lille land, som er endnu mindre end Danmark, men hvor man kan lave tre programmer, uden at det koster skatteyderne og licensbetalerne en krone; det er Bermuda. Der kunne ministeren måske lære et og andet.

Voigt (FP):

Nu åbner folketingets forretningsorden mulighed for, at man kan stille tillægsspørgsmål til ministeren i relation til det svar, han har givet spørgeren. Efter at ministeren havde givet hr. Poulsgaard den sædvanlige balle,